

Adriani, Anamariji, Hani, Živi, Nini in Timu, študentom medicine in dentalne medicine na ljubljanski **medicinski fakulteti**, se bo aprila uresničila dolgoletna želja – odšli bodo na humanitarno medicinsko odpravo v Zambijo. V treh mesecih bodo prostovoljno pomagali v misijonski bolnišnici v vasi Nangoma, kjer bodo domačinom zagotavljali nujno zdravstveno oskrbo. A to ni le misija pomoči, temveč tudi priložnost za osebno in strokovno rast, ki jih bo zagotovo zaznamovala tako zasebno kot tudi pri nadaljnjem zdravniškem delu.

David Zupančič, znani infektolog, je eden tistih, ki je to pot že dodobra spoznal. Spominja se, kako je bila odločitev o odhodu v Zambijo leta 2017 pospremljena s kopico dvomov, a obenem prežeta z željo

in prilagodljivost ter razmišljati zunaj okvirov našega sistema medicinske pomoči. Upamo, da bomo naredili nekaj dobrega in se hkrati ogromno naučili,« predstavljajo svoj pogled.

Študenti se na takšne odprave začnejo pripravljati že mesece pred odhodom, del priprav pa je vključen tudi v študijski proces na fakulteti. Prodekan ljubljanske **medicinske fakultete** prof. dr. Tomaž Marš, dr. med., pojasnjuje, da so s prenovami programov uvedli tudi vsebine s področja globalnega zdravja, kjer se študenti seznanijo s pomenom globalnega zdravja za posameznika in družbo, globalnimi zdravstvenimi neenakostmi in izzivi ter mednarodno humanitarno pomočjo. »V 5. in 6. letniku pa lahko študenti izberejo tudi izbirni predmet Tropska in potovalna medicina nosilke doc. dr.

povezani s precej omejenimi zdravstvenimi sredstvi. Tudi Zupančič se spominja, kako zahtevno je bilo delati z omejeno opremo. »Pogosto smo se morali zanašati bolj na klinični pregled kot laboratorij. Seveda ni šlo brez zdrave mere improvizacije,« opisuje specialist infektologije, ki je v Zambiji skoraj vsak dan obravnaval bolnike z malarijo. »Čeprav gre v osnovi za tropsko bolezen, pa zaradi segrevanja in vse intenzivnejših letalskih povezav ni več tako omejena na tropske predele. Malaria se zdaj pojavlja tudi v drugih delih sveta, vključno z Evropo,« poudarja.

Afriška odprava se sploh še ni začela, a študenti se že zavedajo, da bo ta izkušnja močno vplivala na njihovo nadaljnjo zdravniško pot. »Prepričani smo, da nas bo not-

Po dragocene izkušnje v Afriko

po avanturi. »Sliši se res noro – odhod v tretji svet, na afriško podeželje, kjer bomo svoje znanje uporabljali na najbolj surov in neposreden način. Ob tem pa so izkusili infrastrukturo, običaje, pokrajino ... To je bilo tako razburljivo kot strašljivo, sploh za nekoga, ki sicer biva v strogo definirani coni udobja,« komentira Zupančič.

Študente, ki se prihodnji mesec odpravljajo v Zambijo, so navdihnile ravno zgodbe starejših kolegov, ki so se podobnih odprav udeležili pred njimi. »V prvi vrsti se v Zambijo odpravljamo z željo pomagati sočloveku. To željo smo med študijem negovali in zdaj smo, recimo, tudi dosegli neko raven znanja, na kateri jo lahko uresničujemo. Seveda pa želimo tudi preizkusiti svojo iznajdljivost

Tadeje Kotar, dr. med., ki je eden najbolje organiziranih in najbolj priljubljenih izbirnih predmetov.«

Poleg strokovnih priprav pa so tukaj še logistične priprave – zbiranje donacij, zdravil, zdravniškega in drugega materiala – in ne nazadnje priprave na kulturne razlike. Uradni jezik v Zambiji je angleščina, a bo za lažjo komunikacijo potrebno tudi poznavanje osnov lokalnih jezikov. »Mogoče se je dogovoriti tudi za prevajalca, vedno pa si lahko pomagamo s kazanjem na dele telesa, kolikor pač gre. Brez dvoma bomo morali biti iznajdljivi,« pričakujejo člani letošnje odprave.

A kljub obsežnim pripravam bodo največji izzivi za mlade zdravnike zagotovo

ranje spremenila. Drugače bomo razmišljali, s širšim horizontom. Ne bomo se ustrašili izzivov in se bomo morda tudi bolje znašli v nepredvidenih situacijah, ki nas nekoliko čakajo pri delu v domovini,« menijo.

Delo študentov humanitarnih medicinskih odprav je prostovoljno, pri vseh stroških odprave pa so odvisni od prostovoljnih prispevkov, bodisi materialnih bodisi finančnih. Če želite, lahko odpravo Nangoma – Zambija 2025 podprete finančno ali na kak drug način. Za več informacij kako lahko pomagate, pišite na **nangoma2025@gmail.com**.

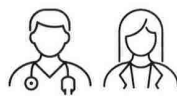
1977

V trope je odšla prva slovenska zdravniška odprava.

1990

Prva odprava študentov medicine in zdravnikov v Zambijo

VEČ KOT 1500

Toliko študentov medicine, medicinskih tehnikov in zdravnikov je doslej sodelovalo v odpravah.

Odprave se izvajajo v Afriki, Južni in Srednji Ameriki, Aziji in Oceaniji.

Anamarija Mihovec je absolventka Medicinske fakultete Univerze v Ljubljani in članica letošnje humanitarne medicinske odprave v Zambijo. Veseli se, da bo skupaj z drugimi člani lahko pomagala na najrazličnejših področjih, med drugim tudi na področju ginekologije in porodništva, ki jo še posebno zanima. Vsa doživetja bo, kot to počne sicer, pridno zapisovala – tudi v blogu odprave.

Kaj je glavni razlog, da ste se pridružili odpravi?

Kot pri drugih moja odločitev izhaja predvsem iz želje pomagati sočloveku in iz upanja, da lahko, čeprav le v treh mesecih, naredim spremembo.

Kako je vašo odločitev sprejela okolica?

Zelo pozitivno. Kolegi, ki so že imeli podobno izkušnjo, z veseljem odgovarjajo na vprašanja, zdravniki in medicinsko osebje prav tako, obenem pa pomagajo še s strokovnimi pripravami. Družina in prijatelji pa so predvsem odlična moralna podpora in vir dodatnih idej.

Starejši kolegi, ki jih omenjate, vam torej pomagajo tudi z nasveti in izkušnjami?

Seveda. Zdravniki in starejši kolegi so najprej pomembno pripomogli k temu, da je v vseh nas vzklila ideja o udeležbi na odpravi, zdaj pa se skoraj tedensko obračamo nanje po nasvete in pomoč.

Vas je česa, kar vas morda čaka na odpravi, strah?

Najbolj me je strah, da bi storila kakšno napako, ki bi lahko škodovala

pacientom. To je pravzaprav strah vsakega zdravnika, doma ali v tujini. Seveda pa me skrbi tudi za našo varnost; prvič se odpravljamo na ta konec sveta. Zavedam se, da lahko pridemo v stik z manj znanimi boleznimi. Vedno lahko pride do kakšnega urgentnega stanja, ki se pri nas reši povsem rutinsko, v Nangomi pa morda ne. A vse bomo dali od sebe, da pomagamo drugim, in hkrati pazili na svojo varnost.

Česa pa se najbolj veselite?

Veselim se trenutkov, ko bo naš trud obrodil sadove. Da bodo ljudje dobili optimalno oskrbo in da bomo lahko zares pomagali. Veselim se, da bom to obdobje preživela z najbližjimi kolegi. Zdi se mi, da se bomo kot skupina zelo povezali in si še bolj zaupali.

Mislite, da se boste v Zambiji naučili česa takega, česar se v Sloveniji ne bi mogli?

No, iznajdljivosti se gotovo naučiš tudi v Sloveniji, vendar bo morda ta v Zambiji še bolj potrebna. S strokovnega vidika pa bomo zagotovo pridobili znanja o boleznih, ki jih pri nas nimamo, v Nangomi pa so pogoste.

